

Ome Willem vertelt

Nehemia gaat op en neer naar Artaxerxes om, zoals hij beloofd had (en natuurlijk bij de taken van een gouverneur/landvoogd hoort), verslag uit te brengen over zijn belevenissen. Bij terugkomst in Jeruzalem merkt hij dat er toch nog het een en ander niet in de haak is: hij komt erachter dat een priester, Eljasib, voor een Ammoniet, de eerder genoemde Tobia, woonruimte in de tempel gemaakt heeft, wat op grond van Deuteronomium 23:2-9 toch echt niet door den beugel kan. Nehemia handelt voortvarend en smijt Tobia's huisraad eruit¹. Ook de Levieten worden niet goed onderhouden, waardoor ze zelf voor hun eten moeten zorgen (een directe violatie van het hernieuwde verbond nog wel!). Ook de Sabbatsheiliging kan wel wat verbetering gebruiken...

Maar we zijn er nog niet met slecht nieuws: het blijkt dat Joden getrouwd zijn met Asdodders, Ammonieten en Moabieten en dat hun kinderen niet eens meer Judees spreken... Nehemia reageert weer voortvarend en nogal agressief: hij maakt verwijten, vervloekt, sommige mannen slaat hij, weer anderen trekt hij de haren uit de kop en hij buldert "WAAG HET NIET! Salomo flikte dat ook, weten jullie nog? En nou maken jullie dezelfde fout!"

Ook Ezra had dat gemerkt: zijn reactie is wat moedelozer, want hij gaat in de rouw, bidt zich de knieën stuq maar weet eigenlijk met de situatie niet zoveel raad. Hij trekt wel de aandacht, daar in Gods tempel, en velen van de Israëlieten komen bij hem staan; Sechanja, de zoon van Jechiël, spoort Ezra aan met de woorden "Er is nog hoop! Sta op, Ezra, want jij moet dit afhandelen!", de rest doet eedzweer dat ze allemaal achter Ezra staan en Ezra vast nog, maar gaat wel aan het werk. Alle teruggekeerde ballingen krijgen een oproep: "Get your ass over here in drie dagen, anders hoor je d'r niet meer bij en zijn je spullen van ons!" Men luistert en drie dagen later staat het tempelplein vol met van angst bibberende mensen... Ezra doet een "J'accuse!", en het volk belijdt schuld, maar omdat ze niet alleen bibberen van angst maar ook door het regenseizoen, het giet als een malle, stellen ze voor dat een commissie van familiehoofden dit onderzoekt, want "dit is niet in één of twee dagen opgelost en we willen uit de regen, naar binnen!" Op 4 mensen na is iedereen het hier mee eens, inclusief Ezra, dus op de eerste dag van de tiende maand komt de parlementaire enquêtecommissie voor het eerst bij elkaar; 3 maanden later, op de eerste van de eerste, waren ze klaar.

De schuldigen (zie het laatste hoofdstuk van Ezra voor de lijst) stuurden hun uitheemse vrouwen met de kinderen terug naar hun eigen familie en offerden een ram als boetedoening. Alle schuldigen? Nee... Minstens één priester bleef zich verzetten. De priester Manasse, broer van hogepriester Jaddua, was met de dochter van de Samaritaanse overste Sanballat getrouwd; toen deze laatste hoorde dat Jaddua zijn vrouw ging verstoten, bood Sanballat Jaddua aan een tempel te bouwen op de Gerizim, waar hij hogepriester zou worden. Zo kwam er een tweede tempel voor God in Kanaän. Voor details, zie Josephus Flavius' Oudheden der Joden, boek 11, hoofdstuk 8, dat ik in de Drive zal zetten, hoewel ik er ook bij moet zeggen dat wat Josephus beschrijft, een ietsiepietsie geromantiseerd

¹ Tobia zelf niet; waar die is, vermeldt het verhaal niet.

genoemd mag worden: niet alle détails kloppen tot in, eh... détail. Vooral de opvolging van gebeurtenissen, we spreken eigenlijk over 200 jaar, is nogal gecomprimeerd. Toch is dit een belangrijke gebeurtenis, omdat we deze later in de geschiedenis nog een aantal keer zullen gaan tegenkomen.